

"moord?"

Mijn moeder had ik achttien jaar niet gezien voor ze het hoekje om werd geholpen door degene die haar verzorgde. Hoewel ik die daad op zich niet goedkeur, kon ik er aanvankelijk nog wel enig begrip voor opbrengen. Die verzorgster was namelijk, net als ikzelf, door mijn moeder bij de psychiater terecht gekomen. Ik wil mijn moeder niet zwart maken, daarom vertel ik alleen wat de aanleiding was voor die achttien jaar. Ik was al enkele maanden opgenomen en mocht mijn moeder bezoeken. Datum en tijd waren afgesproken, ik had een uur met de bus gereisd en stond met een grote bos van haar favoriete bloemen voor de deur. Ze was er niet. Later hoorde ik dat ze het niet vergeten was, maar ineens zin had gekregen met haar vriend huizen te gaan kijken. Een briefje op de deur vond ze niet nodig. Een excuus ook niet. Het was de druppel...

Ze lag er mooi bij. Ik voelde niets. Ze was een onbekende. De moord werd door de verzorgster zelf toegegeven. Toen later bleek dat ze ook de girorekening van mijn moeder geplunderd had, ging ik anders denken over haar beweegredenen. De politie vond het zeer verdacht. Helaas viel er niets te bewijzen. Hopelijk vervalt ze niet in herhaling.

© december 2009, Alida, BasicPublishing.nl